

В' тяшкѣ подвадѣ с' други мнозина
 Тамо задрѣны брата ускоцы
 Отъ тры на десять вѣрнахъ дружинѣхъ
 Само пять бѣхм' остал' одинацы. (8)

Двѣста ны войны здраво вѣрдѣхъ
 Зданіе селско бѣше тамъ ближно,
 Вечаръ ны рано вѣ затваряхъ
 Пазѣше врата стража прилѣжно.

В' най отчійно състоянѣе
 Есть и спасителная надѣжда!
 Много извѣршва тѣчно рѣшенѣе
 Хитрость разумна храбраго вожда!

Петко войвода тихо бесѣди:
 „Ой дружино вѣрна зговорна!
 Мсиѣ ся нѣщо на сѣрдц' убади:
 Отъ маѣкы нѣли в' еще дотѣгна?

„В' чернѣ си жалость мы устарѣхмы
 Мършава гнуена чѣка ны смѣрть!
 Вѣзаниже в' желѣза полицѣхмы
 В' лютѣ тѣмничнѣхъ отровнѣхъ смѣрдь!

„Краснѣ видѣхте ли моравѣхъ?
 Како ся драго та зеленѣе!
 С' пролѣтнѣхъ румѣнѣхъ пириникѣхъ
 Слѣнце любезно какъ тово грѣе!